

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačajo 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krome, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Radi binkoštnih praznikov izide prihodnja številka „Domovine“ prihodnji petek, dne 5. junija.

Na ljudski shod v Celje torej na binkoštni ponedeljek.

Iz vseh strani Spodnje Štajarske pribajajo poročila, da se shoda za Hrvate namerava udeležiti mnogo tisočev štajarskih Slovencev. Pripravljalni odbor je pa tudi vse primerno odredil, da se bode shod vršil v kar najveličastnejši obliki. Poslano je širom dežele že nad 10 000 oklicev.

Kar se sporeda pri shodu tiče, bodi omejeno, da se po postavi mora shod, če je, kakor se pravi, pod milim nebom, vršiti strogo po sporedu, ki se je vladi naznanil. Naznanilo se je pa, da se govori le o hrvatskih zadevah in o položaju macedonskih Slovanov. Govorniki so že določeni in se pričakuje cela vrsta poslancev, tudi hrvatskih. Seveda ni izključeno, da se bode v sporedu dovolila kratka beseda doslej še ne določenim govornikom.

Nadalje opomnimo, da je vlada zatrdila, da shodu ne bode ovir delala in skrbela z orožništvom, da bi kaki protinarodni pritepenci ne delali nemira. Glavno skrb za vzdrževanje reda poveri pa pripravljalni odbor članom „Celjskega Sokola“, na kar izrecno opozarjamo. Ta zbor rediteljev se bode spoznal na posebnih znamenjih in opominjamo vse udeležence, da vsa skrb za red rediteljem prepustijo, da se ne vmešavajo v njih delokrog, ampak se njih po veljem pokorijo. Samoobsebi se razume, da se mora shod vršiti v mejah postavno določenih zborovalnih pravic in že naprej naznanjamo, da bi kako nepotrebno drugačno ravnanje bilo zoper našo voljo in bi je mi strogo obsodili. Gre se za izraz naše prijateljske pomoči za varovanje pravic in časti naših bratov Hrvatov in drugih južnih Slovanov nasproti vladnim tlačiteljem, vse drugo pride — ob drugi priliki na vrsto. Če se pa našega programa strogo držimo, dosegli

bomo že s tem mnogo ne le za brate Hrvate, ampak posredno za sebe, ker bomo z veličastnim shodom nemčurjem in drugim sovražnikom najjasneje dokazali, da Slovan in zlasti južni Slovan stopa mogočno na dan.

Še enkrat torej kličemo vse zavedne narodnjake širom naše slovenske dežele, naj skrb za častno udeležbo, pa tudi za časten nastop naših narodnih čet. Če bi mi ob taki priliki ne bili na svojem mestu dokazali bi svojo politično nezrelost. Nas pa še čakajo politični boji, predno prispemo do popolne zmage naših narodnih tirjatev. Zato s čilim in treznim duhom na delo, da vidi vlada in da vidijo naši nasprotniki, kako možato se potegujemo za pravice naših slovanskih bratov in za narodno čast in napredek našega naroda, kakot nepremagljiv junak mora korakati po začeti poti neustrašeno naprej do končne zmage. Slovenci, na evidenje na binkoštni ponedeljek zopolodne ob 3. uri na la novškem travniku pri Celju.

Zopet in zopet razmere pri celjskem sodišču.

Minilo je zopet porotno zasedanje in ogorčeni moramo reči, da so se pravice slovenskih obtožencev posebno s strani celjskega državnega pravdnštva tudi v minolem zasedanju nezakonito kršile. Državno pravdnštvo sestavlja načeloma v porotnih zadevah samo nemške obtožnice tudi proti takim obtožencem, ki ne razumejo niti besedice nemški.

Pri razpravi se čita nemška obtožnica. Vestni sodniki, kakor v bivšem zasedanju dež. sodni svetnik dr. Katziantschitsch, slovenski stranki obtožnic vsaj prevajajo, drugi, kakor dež. sodni svetnik dr. Reitter, obtožnice sploh ne tolmačijo, ali pa tolmačijo tako, da sami ne vedo, kaj pravijo.

§ 314 odstavek 3. kazensko-pravnega reda določa, da se mora prečitati obtožnico, in če je postopanje nično. Vprašajmo se, komu na ljubo je čitati obtožnico? Obtožnica se čita gotovo v

ta namen, da zvedo sodniki in da sliši obtoženec, česa ga obtožuje državni pravnik. Po § 315 kazensko-pravnega reda, ki ga pojasnjuje določilo § 245 istega reda, zaslišuje nato predsednik obtoženca o vsebini obtožnice. Kako naj odgovarja slovenski obtoženec na obtožnico, katere ni razumel, ali ki se mu je slabo in pomanjkljivo raztolmačila? Ker se obtožnica bistveno tudi radi tega čita, da izve obtoženec neposredno njeno vsebino in ker pomeni čitanje za obtoženca neumljive obtožnice isto kakor nečitanje, raditega je tako postopanje po § 314 kazensko-pravnega reda nično.

§ 324 kazenskega pravnega reda določa: Po prečitani vprašanji, po katerem ni več dopuščeno odstopiti od obtožbe, se zaslišajo obtožitelj in zasebni udeleženec, obtoženec in njegov zagovornik v § 255 določenem vrstnem redu. Ta slednji § 255 pa pravi, da imata obtoženec in njegov zagovornik pravico, odgovarjati na izvajanja državnega pravnika in da pristojna obtožencu in njegovemu zagovorniku končni govor. Toda tudi ta pravica obtoženceva je jalova, ako govori, kakor pri nas, državni pravnik v obtožencu neumljivem jeziku.

Dolžnost zagovornika (tudi nemškega) bi bila, predlagati glede na obstoječe razmere pri javni razpravi, da se 1. obtožnica dobesedno prevede, in 2. da predsednik raztolmači govor državnega pravnika. Ako bi se tej zahtevi ne ugodilo, bi bil to povod ničnosti po § 344 št. 5 kazensko-pravnega reda, ker bi se z zavrnitvijo te zahteve naravnost nasprotovalo bistvu obrambe, namreč ustnemu in neposrednemu postopanju.

Z nemškimi obtožnicami se prikrajšuje slovenskemu obtožencu zakonita obramba že za časa preiskave. Po § 209 kazensko-pravnega reda se mora obtožnico obtožencu dostaviti gotovo radi tega, da se ta o njeni vsebini sam pouči. Pri nas pa opravlja v tem oziru preiskovalni sodnik posel „tolmača“, ko prevaja nemške obtožnice slovenskim obtožencem. Tako „tolmačenje“ pa je glede na deželne jezike naravnost nezakonito.

LISTEK.

V spomin Ivanu Trstenjaku,

umrlemu dne 7. majnika 1903.

Umrli je mož.
S. Gregorčič.

Zopet umri nam je mož, nepoznan v naobraženih krogih;

trda dlan, ostri napor, silna skrb, mučna grenkoba

z njim so od malih se nog družili na stezi življenja,

malo miru dajajoč delavcu žaljevit rok.

Razsvetljeval mu ni učenosti žar pametne glave. skromnosti bil je on vzgled, tih, zadovoljen povsed,

toda značaj, značaj mu posebno je kitič življenja, blago njegovo srce dičen mu bil je nakit;

mного mu burnih neviht grenilo je dostikrat žitje, vaje trpljenja gorja mnogo prebil je težav.

Najprej odprl se je grob nadpolnemu mlademu sinu,

ki učenosti vzgled dičil slovenski bi svet; mati za njim je odšla, žena preblagega srca,

ki že od mladih je let bila marljivosti vzor; skoro za njima na pot v vekovečnost se hčerka odpravi,

hčerka edinka, ponos tukajšnjih brbkih Slovanov.

Drug je za drugim odšel, preselivši se v boljše domovje;

žalostna pota so to, srca skeleča budó.

Vrlih pet sinov sedaj žaluje nad Tvojo gomilo, mnogih sorodnikov jok atiska srca za Teboj.

Dokler poganjalo drevje bo brat na sadovniku Tvojem,

ki si je sam sadi, sam je marljivo gojil; dokler ostal bo zelen Tvoj grozdorodni Brabrovnik,

dólej ostane naj svež v srcih nam ná Te spomini!

Božidar Flegerič.

Nezaupnost.

Spisala Ernestina R.

Nekega krasnega pomladanskega jutra sem se sprehajala v mestnem parku. Hladen vetrič je pihljal ter podil bele oblache po nebu. Pomladansko solnce je sijalo jako milo in ljubko na ravno ozelenelo in ovetčice drevje, kakor tudi na vse parkove gredice zasajene s krasnimi cvetkami. Drobnji ptički so žvrgoleli svoje pesmice, skakljajoč z vejice na vejo, s drevesa na drvo. Tuintam se je sprehajal kakšen gospod s svojo soprogo ter se napolnjen vsedel na priljubljeno mu klopec in dihal se nekaj časa sveži pomladanski zrak.

Bilo je zares krasno, tako nekako svečano akoravno je bil delavnik.

Hodila sem že precej časa namintja, tako da sem bila skoraj utrujena. Počitem si primerno klopec, s koje sem imala krasen razgled po parku, ter se vsedem.

Komaj se vsedem, ozrem se okoli ter zagledam ravno v park prišedšo gospico. Nihče ni

Ako se še pomisli, da ima nemškega jezika večši obtoženec priliko v zaporu premišljevali obtožbo, predlagati z ozirom na vsebino obtožnice nova dokazila, katere pravice se obtoženci navadno poslužujejo, se spoznava zopet celo nezasišano postopanje državnega pravdnštva, ki krati na ta način z nemškimi obtožnicami slovenskim obsojencem, nevesčim nemščine, zakonito obrambo. Ti namreč nemških obtožnic sploh ne sprejemajo, češ, da jih ne razumejo.

Od obtoženca se pač ne more zahtevati, da bi se potegoval sam za svoje pravice v jezikovnem oziru; n. pr. da bi se pobrigal za slovensko obtožnico, posebno z ozirom na to, da nemška gospoda posebno v tem oziru ne razumeva nobene šale po veljavnem načelu „kazenske politike“ (zistem Wasser).

Obče znan pa je sledeči slučaj, ki je za razmere, katere vladajo pri nas, res tipičen. Neki obtoženec, kateremu so hoteli vročiti nemško obtožnico celjskega drž. pravdnštva, je zahteval slovenski izvod iste, kar se je vzelo vestno na zapisnik. Državno pravdnštvo pa je zahtevalo, da izda slovensko obtožnico v zmislu obstoječih določb, zavrnilo.

Pismenih takih določb sicer ni, ali tajne ustmene določbe, ki nasprotujejo obstoječim zakonom in sicer členu 19 drž. osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867, št. 142 d. z. so naravnost škandal za avstrijsko pravosodstvo. Za državno pravdnštvo, ki je poklicano, da pred kazenskimi sodiščem zastopa državno oblast, torej veljajo zakonom diametralno nasprotujoča določila. Častitamo državi, ki se ne daje zastopati po sposobnih vsenemških politikih kakor sta Bayer in Kočvar. Taki ljudje bodo morebiti povzdignili ugled države v očeh kakih Schönererjev, Wolfov ali Rakuschev in Ochsov, trezno misleči ljudje pa bodo take razmere obsojali kot znak korupcije.

Čudili smo se, da je slovenska javnost dosedaj tako mirno prenašala preziranj slovenskega jezika pred celjskim porotnim sodiščem. Z velikim zadoščenjem zato pozdravljamo sklep slovenskih odvetnikov, da z naprej ne bodo sprejemali „ex offio“ zagovorništva slovenskih obtožencev, ako bo državno pravdnštvo izdajalo nemške obtožnice.

Naše poslance pa opozarjamo, da vendar enkrat odločno zahtevajo od pravosodnega ministra, da napravi red pri naših državnih pravdnstvih, posebno da odstrani kričevo krivico, da na olem Spodnjem Štajarskem ni niti enega slovenskega državnega pravdnika niti namestnika, temveč da zavzemajo ta mesta naši najzagriznejši politični nasprotniki.

Interpelacija

poslanca dr. Ploja in tovarišev na ministrskega predsednika kot voditelja pravosodnega ministrstva.

(Konec.)

Kako nežno je postopala vlada s tem vprašanjem pri vseh načrtih jezikovnih zakonov in nazadnje pri uravnavi jezikovnega vprašanja na Češkem in Moravskem! V jezikovno mešanih okrajih — in kot takšni se smatrajo le okraj, v

katerih je več kot 20 odstotkov stalnega prebivalstva priznalo drugi deželni jezik kot občevelni jezik — naj sodnik rabi jezik stranke že v pripisnem povabilu in pozneje ravno tako pri ustmenem občevelju in sestavljanju zapisnika. Na Spodnjem Štajarskem se je samo v mari borskem sodnem okraju izreklo 12 odstotkov stalnega prebivalstva za nemški občevelni jezik, v nobenem drugem okraju nad pet odstotkov, v večini okrajev pod dvema odstotkoma. Kakor je torej očitno, rabi več kot 95 odstotkov spodnjestajarskega prebivalstva slovenščino za občevelni jezik in vkljub temu se drzne predsedstvo deželnega nadsodišča izdati naredbo, s katero se onim, ki razumejo tudi nemščino, odreka najrevnejša jezikovna pravica.

Pravosodno ministrstvo ali noče ali pa ne more upogniti upora predsedstva graškega deželnega nadsodišča nasproti najboljšim in najpravičnejšim namenom, katere, kakor se nam vedno zopet zatrjuje, goji pravosodno ministrstvo, kajti ni še dolgo temu, kar nam je dalo isto predsedstvo povod, da smo interpelirali radi nekih novih formularjev v sodni depozitni zadevi, s čemur se je hotelo izvesti nekaj napad na slovensko uradovanje, in danes je stvar ravno taka.

Pri prvem branju proračuna je gospod ministrski predsednik prosvetoval proti trditvi s slovenske strani, da se ravna s Slovenci kakor s Heloti; žalibog pa moramo vsled preganjanj, katerim so Slovenci izpostavljeni pri večih sodiščih na Spod. Štajarskem in Koroškem, ako hočejo obraniti svoje jezikovne pravice in obvarovati svoj narodni čut, kakor se drugod varuje narodni čut nemških njihovih sodržavljanov, ponoviti trditve o helotakem postopanju. Dolžnost voditelja pravosodne uprave je, da se končno vendar že napravi konec neznosnim razmeram, katere predsedstvo graškega deželnega nadsodišča, kakor je videti, odobruje in pospešuje.

Podpisani torej vprašajo ekselencu gospoda ministrskega predsednika kot voditelja pravosodnega ministrstva:

1. Ali mu je znana naredba predsedstva deželnega nadsodišča, oziroma ali se hoče o vsebini iste takoj natanko poučiti?

2. Ali hoče najprikladnejšim potom in sicer z odlokom na sodišča v področju graškega deželnega nadsodišča grajano naredbo graškega deželnega nadsodišča popraviti in tako krivo tolmačenje in napačno razlaganje iste odpraviti?

Dunaj, 19. maja 1903.

Žičkar, dr. Stojan, Vuković, dr. Hruban, Povše, dr. Gregorič, dr. Klaič, dr. Koudela, Borčić, dr. Ploj, Robič, dr. Žitnik, Pfeifer, dr. Ivčević, Biankini, Šupuk, Spiničič.

Celjske in štajarske novice.

(Še enkrat pozivljamo) vse zavednejše sloje med našim ljudstvom, da porabijo vse svoj vpliv v to, da bo udeležba na shodu v ponedeljek tem mnogobrojnejša. Prečistita duhovščina, slavno učiteljstvo, županstva, društva itd., sploh vsak razumnik naj agituje med ljudstvom za shod. Torej na delo!

(„Delavsko podporno društvo“ v Celju) pozivlja vse svoje ude na shod, ki se vrši na binkoštno nedeljo, dne 31. t. m., ob 3. uri popoldne v lastnih prostorih. Na sporedu so važne

stvari, tičoč se delavskega vprašanja. Pridite torej vsi ter pokažite, da se zavedate!

(Slovensko delavstvo! V ponedeljek na shod!) Manifestacijski shod na binkoštni ponedeljek naj bo jasan dokaz, da žije in klije v vseh slojih slovenskega naroda na Spodnjem Štajarskem enaka ljubezen do bratskega naroda hrvatskega, ki ječi sedaj pod težkimi okovi, v katere ga je vklenila tiranska vlada bana Khuen-Hedervarya. Celi narod hrvatski trpi neznosne muke, najbolj prizadet je pa gotovo delavski stan, ki ga tira kruto samosilstvo banovo iz domovine v daljne prekomorske kraje, ker doma nima vlad banove gospodarske politike nikakega zasluga več. Tovarne na Hrvatskem so v rokah madžarskih in inozemskih kapitalistov, ki uvažajo trumoma tuje delavce v deželo, domače pa odpustajo in ne sprejemajo. Obrti leže na tleh. Celo narodno gospodarstvo se je vsled desetdesetletnega izsesavanja madžarskih in madžaronskih samosilnikov približalo popolnemu polomu. Ni torej čudno, da se je vsled takih odnošajev čutilo hrvatsko delavstvo prisiljeno ustaviti se nadaljnemu takemu zatiranju in pokazalo svoje ogorčenje z dejanji, kakor se poročajo iz Hrvatskega. Slovenski delavci! Bridka usoda naših bratov, njih obupni klic izpod sabelj banove policije in izpred bajonetov naših c. kr. avstrijskih polkov nas kliče na ljudski shod na binkoštni ponedeljek, da povzdignemo svoj glas proti neznosnim razmeram na Hrvatskem, proti tiranstvu bana Khuen-Hedervarya in postopanju naše vlade, ki se trdovratno upira vsem prošnjam in željam naših poslancev in poslancev bratskega naroda hrvatskega. Slovenski delavci! Ako imate v svojih prsih človeško srce, ne bo izostal nihče.

(O ljudskem shodu na binkoštni ponedeljek) raznašajo celjski laži-poročevalci po celjski okolici grozne stvari. Seveda se jim gre največ zato, da bi vlada zabranila shod in tako onemogočila sijajno manifestacijo za naše tlačene brate Hrvate. Povsod, kamor greš, vidiš par znanih celjskih „neodrešencev“ stikati glave in skrivnostno šepetati o ljudskem shodu. S prav dobro poučene strani smo izvedeli, da ti „junaki plemeniti govnohrbci“ celo nameravajo dejansveno poseči vmes, kajti „vahtarca“ zatrjuje, da pričakujejo izza čeških dogodkov znane tolpe celjske nemčurske sode „gewappnet“ stvari ki imajo priti. Čulo se je tudi znanega aranžerja in vodjo celjskih barab iz polpreteklega časa govoriti v istem zmislu. K vsemu temu pripominjamo, da so te vesti, ki se s nemčurske strani raznašajo med ljudstvo, popolnoma neresnične, naravnost zlagane. Ljudski shod je od politične oblasti dovoljen in ista oblast je zagotovila pripravljalni odbor, da bo poskrbela, da se bo celjskim razgrajcem greben, ki bi jim znal zrasti, prav do kože porezal. Politična oblast in tudi mi dobro vemo, kaj vse tiči za pisarjenjem „vahtarčnem“ in stikanjem glav kolovodij celjskih viteзов blata in gnoja, ki hočejo s svojim pisarjenjem in lažmi premotiti naše pošteno ljudstvo, da bi ogorčeno vlad tega hujkanja obrnilo ost svoje manifestacije proti njim samim in bi jim tako dalo povoda za obči naspek na vse, kar je slovenskega v Celju. Da, prav dobro vemo, da bodejo stekla v „Narodnem domu“ in na drugih slovenskih hišah te blatne

še to jutro ni vzbudil zanimanja, a to deklico sem se takoj namenila opazovati.

Lahkih nog, kakor bi jo nosil veter, šla je mimo mene. Porabila sem to priliko, da si jo bolje ogledam.

Bila je cvetoča mladenka. Prisodila ji nisem več kakor kakih 18 let. Njen nežni obraz je sprideval o njeni nedolžnosti in nepokvarjenosti arca. Temna obleka in bel slamenik pristojala sta jako dobro njeni vitki rasti. V roki je nosila solčnik, igraje si z njim. Mimo mene gredeč me niti opazila ni, tako je bila nekako zamišljena. Srečevala je tudi druge ljudi; a zmenila se ni za nikogar ter nemo bolj po samotnih potih korakala. Naposled si je izbrala precej osamljeno klopico ter sedla. Ura v zvoniku je šla par četrtink odbila, a ona je sedela še vedno neprimerno in ogledovala cvetočo naravo. Čas je potekal in ona je postajala nemirnejša.

Zdelo se mi je, kakor da nekoga pričakuje.

In res, ozre se še enkrat in zagleda ga ter sardi. Prihajal je s knjigo v roki. Po zunanjem je bilo soditi, da je dijak.

Hitrih korakov mu steče naproti, krčevito mu stisne roki in povesi oči. Izpregovorila nista niti besedice; ampak napretno zrla eden drugega. Zdelo se mi je, kakor da govorta samo s pogledi; a spomnila sem se, da se prava in nedolžna ljubezen ne razodeva s prilizjenimi besedami in sladkimi obljubami, ampak prava ljubezen molče govori.

Po kratkem molku se napotita eden tik drugega do osamele klopice.

Vsedata se in pričelo se je razgovarjanje o različnih rečeh; a o ljubezni ni bilo ališati besedice. Kedar bi bil donesel govor na ljubezen sta se samo spogledala in vedela sta vse, kar se godi v njunih srcih.

Bila je to zares ona prava, goreča, nedolžna in ne hinavska ljubezen, katero žalibog dandanes pozna le malo mladih parčkov.

Tako sta sedela ta dva vsa srečna in v sladki ljubezni se zibajoča človeka nekaj časa. Končno je prišel trenotek slovesa. Molče si podata roke, na kar ji je on pritlenil snega onih gorkih poljubov na njena usta, katerega zamore dati in sprejeti le a čisto in nedolžno ljubeznijo napolnjeno srce.

Kratki „Z Bogom“ in „na avidenje“ se je še ališalo iz njunih ust in razšla sta se.

Gledajoč ono srečno, se tako gorečo ljubečo dvojico, zmišlila sem se tudi jaz svoje prve ljubezni, toda spomnila sem se tudi, kako sem bila — prevarana. Ta spomin me je pa potrl in vzbudil v meni zopet iznova — nezaupnost do ljudi.

viteze že zdavnaj v oči, in sedaj samo iščejo prilike, da bi zopet pobijali, kakor so svoj čas, saj imajo nekdanje „junake“ še vedno med seboj, celo v „vahtarčnem“ uredništvu. Toda motijo se gospodje, kajti naše ljudstvo je pre-pametno, predostojno, da bi se dalo zvabiti na njihove limanice. Naša manifestacija bo velikanska, sijajna, dostojna slovenskega in bratskega hrvaškega naroda, ki hočeta pokazati, da spoštujeta zakon, ne pa, da bi rovala proti njemu, kakor nameravajo celjski vitezi blata v ustih in rokah.

(Zopetna zaplemba „Domovine“.) Zadnjič nam je državno pravdnništvo spet zaplenilo kar tri članke, tako, da je „Domovina“ izšla popolnoma „hrvaška“, polovično namreč bela kakor hrvaški listi v zadnjih časih. No, kar je bilo zaplenjeno, v kratkem vnovič objavimo imunizirano z interpelacijo v državnem zboru. Ker nas pa to vendar malo preveč stane, nameravamo v prihodnje prositi za pomoč poslanca Klofača in Fresla. Ta dva bosta v državnem zboru prej vse povedala, kar bode nameravala „Domovina“ pisati o naših Nemcih in drugih škodljivcih naroda. Kar je pa bilo govorjeno v državnem zboru, se ne sme zapleniti. Zda smo mi oni, ki se ne bojimo nikogar razun Boga, najmanj pa nemških uradnikov.

(Našim dopisnikom in poročevalcem.) Gotovo je, da se s časopisjem, če je dobro, stori za narod ogromno mnogo koristnega. Ker pa je časopis tako važen učitelj in vojskovodja, zato je treba biti dopisnikom svestim tega dejstva. Naj se vživi vsakteri poročevalec v ulogo lista in uredništva. Pošiljajte nam, če hočete narodu koristno služiti, zdravo in krepko gradivo. Ni treba misliti, da je za časopis vse dobro in da je uredništvo kak blapec posameznikov iz občinstva. Kar se našega lista tiče, želimo mogočrstnih poročil, želimo pa krepka in jedrnata, polna sile in življenja. Že enkrat smo povedali, da malenkostnim drganjem posameznikov zoper njih tekmece in nasprotnike nismo na razpolago. V nepreglednih romanah nam ni treba pripovedovati, kar se da povedati kratko. Naših bralcev ne moremo mučiti s kakimi sentimentalnimi ali pa samoljubnimi razpravami. Glede osebnih zadev naj naši poročevalci upoštevajo tiskovni in kazenski zakon. Mi se pač ne bomo po nepotrebnem kakemu lažnjivemu poročevalcu na ljubo dali zapirati. Tudi glede pojma radikalnosti naj se duhovi razbistrijo, da bodo izprevideli, da v tem ne sme biti vključena morebiti — robotost. Toliko mimogrede na znanje!

(Celjski Slovenci za Slovenji gradec.) Celjski Slovenci so darovali že znatne zneske za nesrečne pogorelce v Slovenjem gradu. Izvedelo se je pa, da se večina darov daje nemškim ponesrečencem in da pri slovenskih rodbinah vlada velika revščina. Zato se je v Celju osnoval odbor sledečih gospod in gospodičen: Adele dr. Dečkove, Mire dr. Karlovškove, gospe Mirnikove, nadalje gospodičen Jele Sernečeve in Anke Vrečerjeve. Ta odbor nabira nadaljnje darove v denarju in zlasti tudi obleko in ima že prav lepe uspehe. Celjska posojilnica je darovala 200 kron, okoliška občina celjska pa 100 kron. Zelo je želeli, da bi se slovenskim ponesrečencem priskočilo znatno na pomoč, k čemur vse narodne kroge pozivljamo.

(Prva dirka kluba biciklistov „Celjskega Sokola“.) Se je izvršila preteklo nedeljo ob krasnem vremenu prav ugodno. Z uprav mojstrsko disciplino je odvozilo od „Narodnega doma“ nad 20 klubovih članov-kolesarjev proti startu v prijaznem trgu Žalcu. Prav lepo je bilo videti dolgo vrsto kolesarjev v klubnih oblekah. Na startu v Žalcu je pričakoval kolesarje g. župan Širca, kateri je vse potrebno ukrenil, da se je dirka tem impozantnejše izvršila. Na razpolago je dal kolesarjem celó požarno brambo, ki je skrbela za red, ko so dirkači dirkali. Dirkalno se je od Hausenbichlerjeve gostilne do Zadnika in nazaj, Ta črta je dolga nekaj nad 12 kilometrov. Kot prvi predirkal je to črto gosp. Sudič v 23 minutah, drugi, g. Sikošek, je došel na cilj za 10 sekund pozneje in g. Fabiani kot tretji za 4 sekunde pozneje. Dirkačem je častitala gospodična Bergmannova iz Žalca in jim razdelila krasna častna darila. Predsednik kluba g. Kranjc se je

zahvalil županu, Žalcanom in savinjskemu biciklistskemu klubu, kateri so pripomogli, da se je dirka tako častno obnesla.

(Plesni tečaj) otvoril z dnem 3. junija t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju znani akademski plesni učitelj g. Alfonzo Cilenti. Spored plesnega tečaja obsega pouk v družabnem vedenju in estetičnem krétanju, v vseh navadnih figurnih in okroglih plesih in najnovejših senzacijskih okroglih plesih. Poučevalo se bo v dveh oddelkih in sicer: prvi oddelak vsako sredo in soboto od 4. do 6. ure popoldne in drugi oddelak ista dva dneva od 8. do 10. ure zvečer. G. Cilenti je obče priznan izvrsten plesni učitelj in ga zato priporočamo slavnemu občinstvu najtopleje.

(„Vahtarca“ proti Ljubljani.) Brrr, ali je završalo po predalih celjske „vahtarce“ radi dogodkov v Ljubljani. Celi uvodni članek in še tuptam kaka notica, skoraj bi rekli, cela „vahtarca“ je polna ljubljanskih dogodkov seveda — zlaganih. Od nedelje pa do srede je preteklo že toliko časa da bi se bila tudi „lažnjivka“ iz rotovške ulice lahko pošteno informirala o teh dogodkih, ali kaj je „vahtarci“ za resnico, samo, da le more pasti po Slovencih. In prišla je res s pravo gorjačo obrekovanj in lazi. Pri ysem tem pa obeša na veliki zvon one darove, ki so jih ob potresu darovali Nemci za Ljubljano in očita Slovincem najgršo nehvaležnost. Kaj misli ta umazana capa, da so se Slovenci s temi darovi zavezali za večno, da se bodo pustili na tak nesramen način izzivati od Nemcev, kakor se je to zgodilo v Ljubljani? Sicer naj pa „vahtarca“ le molči o darovih za Ljubljano, kajti z onimi prispevki, ki so prišli (?) iz žepov njenih pristašev, se je proketo malo pomoglo slovenski Ljubljani. Kedar je le bilo slišati, da bi bil kdo izmed te klike kaj dal za slovensko ljudstvo; oguliti pač znajo te lačne pijavke naše ljudstvo ob vsaki priliki, ali seči v žep in darovati kaj Slovincu — to je vendar v vsenemško nebo vpijoč greh, ki ga ne odpusti nikdar in nikoli „stari nemški bog“. Saj se naj navadnejšega berača nahrulite, predno mu daste vinar, ali morda ni „bindišar“. In gorje mu, ako to reče, ker potem težko odnese dovolj hitro svojega rojstva kosti pred vašo hvalisano vse nemško darežljivostjo. Taká ste, in potem se še drznete oponašati komu nezahvalnost. In s kakšno pobožno hinavščino zavijajo ti Judeži svoje oči k nebu in zagotavljajo, da so hoteli razviti v Ljubljani zastavo bratstva med slovenskim in nemškim narodom. Fej! Farizejski hinavci! Saj ste pokazali svoje bratstvo v Celju ob različnih prilikah, in ga nam še pokazujete. Poroštva hočete za svoje „zatirane“ brate, nemške izzivalce, v Ljubljani. O dobili bodele poroštvo, bodite zagotovljeni, saj še živi Bog v nebesih in gleda tudi — na Celje! — O resničnosti „vahtarčnega“ poročevanja naj se blagovolijo naši bralci prepričati v našem avtentičnem poročilu o ljubljanskih dogodkih med slovenskimi novicami.

(Brv pri Grenadirju čez Savinjo) se je začela delati ter je upati, da se bo, predno potече dva meseca, izročila prometu. S tem bo občinstvu, zlasti pa prebivalcem za Gradom in na Pečevniku, zelo ustrezno.

(Za občinsko volitev v Škofji vasi) je postavil zaupni shod najodličnejših mož cele občine v Trnovljah v torek zvečer kandidata. Postavili so se isti soglasno v veliko zadovoljstvo vseh zborovalcev. O shodu je izvohal tudi „miren mož“ ter se pristulil na zborovališče k Pilihu vulgo Ložnarju, a tamkaj se mu je takoj reklo v lice, da on ni klican, da se je zaostoj potrudil v Trnovlje, in ko se je zborovanje v drugi sobi začelo, zaprl so zborovalci pred „mirnim možem“ vrata, in on je ostal v prvi sobi sam z dolgim nosom in kislim obrazom. Šlo je tudi brez njega.

(Tudi shod), samo ne vprašajte kak, imel je preteklo nedeljo „miren mož“ v Škofji vasi; uspeh slovenskih zaupnih shodov mu ni dal miru. Tudi on je hotel imeti shod, na katerem bo smel tudi „on“ govoriti. Lepaki so naznanjali ta znameniti dogodek, in za okrepcanje njegovih vernih poslušalcev pripravilo se je pr

Ložnarju v Škofji vasi troje sodčkov piva. Ali jo! prišli so celi trije poslušalci, kateri pa se niso upali lotiti vseh treh sodčkov, ampak so že pri prvem omagali. — Klavrn in pobit je gledal „miren mož“ neporabljen blago pijačo! Cela Škofja vas pa se mu smeji na ves glas.

(Društvo avtonomnih uradnikov za slovenske dežele.) Kakor že zadnjič omenjeno, se vrši dne 1. junija t. l. dopoldne ob 9. uri v Žalcu v gostilni gosp. Franca Hodnika I. občni zbor „Društva avtonomnih uradnikov in uslužbencev za slovenske dežele“ s sledečim sporedom: 1. Pozdrav sklicatelja, 2. čitanje društvenih pravil, 3. vpisovanje udov, 4. volitev odbora in načelstva, 5. sklep o raznih predlogih in nasveti, 6. slučajnosti, 7. razni poučni govori. Popoldne se udeležijo zborovalci ljudskega shoda v Celju. — Da ima to društvo velevažen pomen za vse avtonomne uradnike, ne bomo posebej poudarjali. Rečemo samo toliko, kdor želi zboljšati svoje stanje, si zagotoviti svojo bodočnost in koristiti narodu, ta ne bode premišljeval, nego se oklenil društva in delal z združenimi močmi. Upamo, da se bodejo tega shoda udeležili vsi zavedni župani in tajniki naše širne domovine, posebno iz Štajarske, ker je že skrajni čas, da se združimo in se otmemo pogina. Na avideenje torej dne 1. junija dopoldne v Žalcu, popoldne v Celju.

(Polzela.) Piše se nam, da se je tam ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda, ki jako dobro vspeva. Dopisnik se pa pritožuje, da se je v nekem slovenskem listu od zlobnega človeka to podružnico popolnoma po krivem napadalo. To treba obžalovati, saj je družba sv. Cirila in Metoda za Slovence neprecenljivega pomena in vsaka podružnica podpore vredna, ne pa, da se ji od zlobnežev nasprotuje.

(Nov župan na Vranskem.) V sredo, dne 27. t. m. prevzel je županstvo na Vranskem vli narodnjak g. Simon Oset. Požarna bramba mu je priredila na večer lepo serenado. Novi župan je stara korenina, znana že iz časov, ko je trg vranaki bil v vsakem oziru na najboljšem glasu. V njega stavimo torej vse nade, da vsvari končno potrebno staroslovensko slogu in vpelje strogo slovensko uradovanje, kar je tembolj potrebno, ker je ravno v zadnjih letih pošiljalo okrajno glavarstvo celjsko k uradnim dnevnim gospodičam, kateri so — ne uradovali — temveč s svojim neznanjem slovenskega jezika naravnost izzivali pohlevne občane. Torej radikalno na delo!

(Zahvala.) Novoustanovljena slovenska godba požarne brambe v Krajncici pri St. Jurju ob j. z. se prav iskreno zahvaljuje gosp. Petru Majdiču v Celju za darovanih 20 kron. Živili nasledniki!

(Iz Hrastnika.) Že nekaj časa sem se čuje pogostoma, da se bode tudi naš slavni „Feuerwehr“, prelevil v gasilno društvo, kar bode gotovo vsi zavedni občani z veseljem pozdravili. Kajti povsod okrog nas imajo že gasilna društva slovensko poveljevanje, samo v našem „grabnu“ še ne. Ni čuda potem, da nas imajo naši sosede za mlačneže, kajti to bi tudi skoraj zaslužili, posebno še pri požarni brambi. Dasi ravno ni nobenega Nemca poleg, vendar je nemščina isti blaženi jezik, v katerem se poveljuje našim možem in mladeničem. — Seveda takih je veliko, ki bi se radi k nemcem prištevali, kakor Pečnik (čisto staro germanško ime), kateri se je blagovolil izraziti, da je prestar za učenje slovenskega poveljevanja. No njemu ni to v zlo šteti, kajti doma je iz najbolj nemškega kraja na Kranjskem, takozvanega „Tajčlanda“ recte Kumlanškega (iz Kuma). Takih sicer je še nekaj, seveda le iz „Fabriksabtheilunge“ na katere se pa gotovo ne bodo ostali toliko ozirali, da ne bi radi njih uvedli narodnega poveljevanja. Kajti zakaj se vaditi v drugem jeziku, ker je vendar slovensko poveljevanje tako lepo. Seveda za ona, kateri so toliko zabite glave, da se ne morejo tega naučiti, je bolje, da odstopijo. Toliko na danes; o uspehih poročal vam bom pozneje.

(Zahvala.) Podpisano šolsko vodstvo izreka slavnemu odboru tukajšnje posojilnice za podarjeni znesek 100 kron, ki se bo uporabil v nakup obleke učnim učencem, iskreno zahvalo. Šolsko vodstvo v Rajhenburgu, dne 22. maja 1908 J. Matko, šolski vodja.

(„Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“) ima, kakor smo že poročali, letos svojo 15. glavno skupščino v Brežicah. Po zborovanju je na sporedu tudi izlet v Zagreb. Na dejati se je gotovo najmnogobrojnejše udeležbe. Posebno nas pa veseli, da je „Zveza“ za svojo letošnjo skupščino izbrala ravno „nemške“ Brežice, ki so v resnici vse kaj drugega kakor nemške. Sicer vemo, da bo hujkanje gotovih nemških listov kolikortoliko razgrela „nemške“ Brežičane, da bodo morda skušali s svojimi znanimi olikanostmi dokazati, da v Brežicah še bijejo srca za sveto „nemško“ stvar, ali končno smo prepričani, da slučajna „nemška“ jezica nikakor ne bo kvarila dobre volje slovenskim skupščinarjem. V sledečem priobčujemo spored skupščine dne 30. in 31. maja in 1. junija t. l. — I. V soboto, dne 30. maja: 1. Ob 9. uri dopoldne: Seja upravnega odbora v „Narodnem domu“. Dnevni red: a) Poročilo o delovanju vodstva „Zaveze“; b) določitev poročila za delegacijo; c) razni predlogi in nasveti. 2. Ob 3. popoldne: Zborovanje delegacije v „Narodnem domu“. Dnevni red: a) Predsednik otvori zborovanje; b) tajnikovo poročilo o delovanju „Zaveze“ in „Zavezinih“ društev; c) poročilo računskih pregledovalcev za leto 1902 (§ 15. pos. r.); d) blagajniško poročilo; e) volitev treh pregledovalcev računov (§ 15. pos. r.); f) določitev letnih doneskov „Zavezinih“ članov (§ 7. lit. a) „Zav.“ pr.); g) določitev sporeda za glavno zborovanje (§ 28. „Zav.“ pr.); h) določitev časa prihodnji XVI. glavni skupščini „Zaveze“ (§ 22. „Zav.“ pr.); i) volitev vodstva in upravnega odbora „Zaveze“ (§§ 11. in 12. „Zav.“ pr.); j) razni predlogi in nasveti. 3. Ob 8. uri zvečer: Koncert vojaške godbe iz Zagreba in čitalničnega pevskega zbora, pomnoženega s pevci-učitelji, v „Narodnem domu“. (Vabilo in spored se natisne posebej.) — II. V nedeljo, dne 31. maja: 1. Ob 9. uri dopoldne glavno zborovanje po sporedu, ki ga določi delegacija, v „Narodnem domu“. 2. Ob 1. uri popoldne banket v „Narodnem domu“. Kuvert brez vina 2 K. 3. Ob 6-14 zvečer odhod v Zagreb. — III. V ponedeljek, dne 1. junija: Ogledovanje zagrebških znamenitosti. — Za glavno zborovanje so zglazene te-le razprave: 1. Slovensko meščansko šolstvo; poročevalec g. Ivan Lapajne, ravnatelj meščanske šole v Krškem. 2. Uradovanje slovenskih šolskih voditeljev; isti poročevalec. 3. Gmotne in pravne razmere goriškega učiteljstva; poročevalec g. Alojzij Urbančič, nadučitelj v Mirnu. 4. Pravni zastopnik učiteljstva; poročevalec g. Engelbert Gangl, učitelj v Ljubljani. — Zborovalcem želimo najboljših uspehov in po mučnem, resnem delu najugodnejše zabave v Brežicah in Zagrebu.

(S ptujake gore.) Kakor ste že v svojem omenjenem listu poročali, bile so zadnje občinske volitve na Ptujski Gori z dne 10. svečana 1902 od c. kr. namestništva ovržene in se bodo v kratkem vršile zopet nove volitve. Ptujakim Nemcem in nemčurjem se seveda po tej občini sline čade, kajti Ptujka gora ima sama za-se v okrajnem zastopu enega zastopnika in ravno s tem enim zastopnikom imajo v ptujskem okrajnem zastopu Slovenci večino. Ako dobijo torej nemškutarji v roke Ptujsko goro, dobijo s to tudi večino v okrajnem zastopu. In ravno za to se jim gre! Pa kako dobiti to občino v nemške roke, ko ni na Ptujski gori niti enega pravega Nemca! To seveda dela peku Ornigu in drugim ptujskim nemčurjem preglavico. Pri zadnjih volitvah so si najeli zato nalašč nekega Repa, kateri bi naj bil s pomočjo nemškutarskega „Štajerca“ pripravil na Gori tla za nemško gospodarstvo. Ves nemškutarski aparat bil je na nogah. Najprej je začel prismojeni „Štajero“ pri-
našati dopise s Ptujke gore, ki so pa bili vsi iz ene in iste roke, v katerih se je na nesramen način napadalo prejšnjega župana g. Kranjca in župnika g. Satlerja. Potem se je umetno ustano-
vila neka „napredna stranka“, katere udje so pa bili sami privrženci nemškutarskega „Štajerca“ in kimovci Repa, kateri je hotel s pomočjo teh postati župan na Ptujski gori. V koliko se mu je to posrečilo, pokazale so gori omenjene volitve dne 10. svečana 1902. pri katerih je Repa s svo-
jimi kimovci popolnoma propadel ter je kmalu po volitvah s Ptujke gore popihal. Razveljav-
ljenje navedenih volitev dalo je pa ptujskim

nemčurjem zopet pogum in z velikim veseljem so poročali po nemških časnikih o porazu slo-
venskih klerikalcev na Ptujski gori. Razveljav-
ljenje volitev pa še ni nikakšen poraz slovenskih
klerikalcev, kajti na Ptujski gori so združeni vsi
Slovenci v eno edino slovensko stranko proti
nemškutarskim „Štajerčevim“ pristašem. Smešno
je torej, ako kliče „Štajero“ slovenske napredne
kmete zoper „klerikalce“ na pomoč, kajti z nem-
škutarskimi naprednjaki „Štajerčeve“ vrste noče
slovenski napredni kmet imeti ničesar opraviti!
Na svidenje torej pri volitvah, g. Repa!

(Učiteljsko društvo za ptujski okraj) zbo-
ruje v četrtek, dne 4. junija 1903 dopoldne ob
pol 11. uri v okoliški šoli po sledečem sporedu:
1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Poročilo o letošnjem
glavnem zborovanju „Zaveze“. 4. Geometrično
oblikoslovje na naših ljudskih šolah. — Snov in
obravnavo. (Nazorila.) Poročevalec g. Klenovšek.
— 5. Slučajnosti. — Tovariši pevci in tovarišice
pevke naj se zbere točno ob 10. uri k pevski
vaji v IV. razredu. Pripravijo naj se na pesmi,
ki so bile že zadnjič objavljene in pa Moh. pes-
marica I. del št. 12 do 15. — K obilni udeležbi
vljudno vabi Fr. Šorn, t. č. predsednik.

Letno poročilo društva slov. odvetniških in notarskih uradnikov v Celju.

(Konec.)

V seji dne 15. decembra 1901 se je sklenilo
z ozirom na dejstva, da je med odvetniškimi in
notarskimi uradniki mnogo očetov, kateri ne
stojijo gmotno tako dobro, da bi mogli svojo
deco pustiti v tujih mestih in na tujih zavodih
izobraževati in ker so po svojem stanu dolžni
skrbeti svojim otrokom za višjo naobrazbo,
poslati državnemu zboru in naučnemu mini-
strstvu peticije za ustanovitev vseučilišča v
Ljubljani. Iz istih ozirov se je sklenilo pri seji
dne 12. aprila 1902 poslati resolucijo za slovensko
gimnazijo v Celju na državni zbor. Zelo važen
pojav v razvoju društvene organizacije je osno-
vanje II. skupine v Ljubljani. Dne 3. avgusta
1902 se je vršilo v Ljubljani v hotelu Štrukelj
zborovanje, katerega se je udeležilo 21 tovarišev.
Čeravno je to število za Ljubljano malenkostno,
smo se vendar razveselili, da se je enkrat pri
naših tovariših na Kranjskem misel za organi-
zacijo oživela. V tem društvenem letu je prejel
odbor 26 prošelj delodajalcev, kateri vsi so
iskali izurjenih in izvežbanih sollicitatorjev, ozi-
roma stenografov. Celo društveno leto pa se ni
niti eden takšen uradnik oglašil, da išče službo,
temveč so se oglašali večinoma učenci meščan-
ske šole, kateri niso veščji slovenskega niti
nemškega pravopisa. Izvežbanih sollicitatorjev in
stenografov je zelo malo število, pa jih bode še
manjše, ako razmere kmalu ne postanejo dru-
gačne, kajti dandane uradniki vsako službo,
tudi pri sodišču rajši sprejemajo kakor pa v
odvetniški ali notarski pisarni, ker so povsod
boljše oskrbljeni, pa manj trpinčeni.

Kako pa se naj dobro izuri in izvežba od-
vetniški ali notarski uradnik za službo v od-
vetniški oziroma notarski pisarni, ko že naprej
ve, da te službe ne more in ne sme amatirati
kot poklic, ako noče na starost postati berač?
Če bodo hoteli gg. odvetniki in notarji imeti
izvežbane in izurjene uradnike, bodo morali iste
tudi času primerno plačati, kar so druge kor-
poracije in država že storili.

Končno še moramo povdarjati, da je odbor
preskrbel peterim članom, kateri so se oglašili
za premembo služb, primerne službe, dvema
celo sollicitatorski mesti, dasi v tem poslovanju
še nista bila izurjena.

Kar je bilo sploh mogoče storiti za koristi
odvetniških in notarskih uradnikov, se je storilo,
več uspeha pa bi bili lahko imeli, če bi bilo
pri naših tovariših več zavednosti in delavnosti.
Ti bi nas v našem prizadevanju bili morali
podpirati s polnoštevilnim pristopom k društvu,
in z naznanili in poročili zadevajajočimi našo
organizacijo. Pa tudi od gg. delodajalcev bi smeli
pričakovati podpore vsaj v tem, da bi blagovolili
upoštevati naše težnje in da bi sprejemali v svoje
urade le tiste uradnike, ki so člani tega društva.
Tako bi se jim posrečilo, da dobijo izvežbane

uradnike, od katerih bodo imeli gotovo večje
koristi; do tega prepričanja so že itak prišli,
to vemo i mi. O. Ibor.

Dopisi.

Dobrna pri Celju. Fajerberkarški haj-
lovci mislijo osrečiti Dobrno dne 7. junija. Ta
glas se sedaj razlega po dobrnskih hribih in
dolinah, po travnikih in njivah, po jarkih in
pečovju. Vršilo se bo velikansko zborovanje, da
ga še ni bilo; od vseh nemških in nemškutar-
skih strani bodo prikorakale fajerberkarške
trume v tiho Dobrno, da ji pokažejo z vodo
„nemški“ napredek. „Špricalo“ se bo in škropilo,
da bo vse v vodi. Samo šola se ne bo „špricala“,
to je škoda. Kakor je bilo brati v št. 36 cenjene
„Domovine“, računajo dobrnski fajerberkarji s
tem, da bodo na šolskem poslopju pokazali
svojo spretnost. Hm, hm! Spretnost! Mi jo po-
znamo! Ako so pa bratje-hajlovci radovedni na
spretnost naših, jim odkrito povemo, da zelo
dvomimo, da bi se kaj veliko naučili od naših
fajerberov. „Naši“ nam ne smejo zameriti, ako
nimamo preveč zaupanja v njih spretnost, pa
pri najboljši volji ne moremo drugače. Mi bi iz
srca radi rekli, da znajo prav dobro, pa ne
moremo, res, da ne moremo. Pa kaj je nam za
sp etnost ali nespretnost fajerberkarjev! Lojtre
so močne, cevi ne bodo zmrznile, „pumpali“
bodo gotovo vrlo in komando je „štramtajč“;
torej vse, kar je potrebno za dober uspeh! Tudi
mi jim ga želimo!

Pa zmeniti se hočemo o čem drugem.
Fajerberkarjem bo torej dopadlo Dobrni nakloniti
visoko čast svojega visokega obiska. Zdaj pa
poglejte veliko nehvaležnost dobrnskih Slovencev!
Ti namreč ne vidijo v tem nobene časti; ne
samo to, da se zahvaljujejo za tako čast, ampak
naravnost jo odklanjajo. Namesto, da bi posekali
vse smreke na Dobrni in naredili slavoloke za
vsakega fajerberkarja posebej, odbili so celo
prošenje za dovoljenje šolskega poslopja pri fajer-
berkarških vajah. Jasno je seveda, da Slovenci
brez vzroka tega niso storili, zakaj v namera-
vanem shodu vidijo nepotrebno vznemirjenje
slovenske narodnosti na Dobrni. Predobro ima
Dobrna v spominu fajerberkarako hajlanje od
prejšnjih let, zategadel ji ne bo nihče zameril,
ako pričakuje fajerberkarje z velikim nezaupanjem.
To pa moramo domačim in tujim fajerberom
svetovati, da se pri shodu — če se bo vršil —
izogibajo vestno vsakega izzivanja in žaljenja
slovenske narodnosti, zakaj veliko preveč po-
trpežljivosti smo že imeli in zato ne bomo
pustili, da bi grešili nemškutarji še dalje na
našo pohlevnost.

Vemo sicer, da je zborovanje nemških
fajerberkarjev na Dobrni tako potreben kakor
muha v juhi, zato se tudi Dobrnčani zmenijo
zanj toliko kakor za lanski sneg, a to jim še
enkrat svetujemo z vso prijaznostjo, naj slovensko
Dobrno pustijo pri miru. V svojih srolh bodite
nemški ali nemčurski, kakor vas je volja, a
javnega aramotoenja svoje narodnosti s izzivajočim
hajlanjem ne bomo trpeli, o tem ste lahko pre-
pričani. Naša narodnost nam je sveta in zato
ne maramo, da bi nam jo blatili ljudje, ki v
svojem življenju ne bodo mogli izgovoriti pravilno
nemške besede, kar so pre — modri, da bi se
naučili kaj drugega nego „haj“. V tem je njihovo
nemštvo in tega ne zavidamo.

Bodite torej tako dobri in bodite tihi in
mirni kakor da bi vas ne bilo, zakaj to bo
najpametnejše, kar boste mogli storiti. V tem
slučaju vas bomo prezirali, ako pa ne ubogate,
vedite, da ima tudi slovenska potrpežljivost
svoje meje. Torej le lepo mirno in složno sedite
pri svojem pivu Nemci in nemškutarji, mi vam
želimo najboljši tek!

In Trbovelj. Iz večih vzrokov se je mo-
ralo gostovanje članov dramatičnega društva
iz Ljubljane preložiti do preteklega četrтка. Z
veseljem smo pričakovali ljube nam goste in da
je bilo zanimanje za vrščo se predstavo nare-
veliko, kaže dejstvo, da so bili vsi sedaj še
naprej razprodani. Zbrala se je inteligenca in
cele doline in tudi precejšnje število manjših
gostov smo opazili v dvorani g. Volanšek-a, kjer
se je predstava pod protaktorstvom takojšnje
podružnice sv. Cirila in Metoda vršila.

Žal le, da se prosto ljudstvo tako malo briga za take veselice. V občini, katera šteje nad 11.000 prebivalcev, prodalo se je samo 18, reci osemnajst vstupnic za stojišča. Težko je najti vzrok, kje tiči ta malomarnost prostega ljudstva, posebno ako se primerja Trbovlje s sosednim Zagorjem, katero naj bi nam bilo v tem oziru v izgled.

Oj več strani se je slišalo, da se prosti ljudje ne upajo v tako izbrano družbo, kateri vzrok pa kot neutemeljen in smešen zavračamo; kajti v naši vasi pač ni nikakoršnih ministrov in enakih funkcionarjev, katerih naj bi se ljudstvo sramovalo ali se jih celo balo.

Treba je torej, da se pri enaki priliki razteza reklama v prvi vrsti med kmetским ljudstvom in med rudokopi, in da pri tem delu pomagajo vsi oni, katerim je kaj za kulturni napredek svojih rojakov.

Igrala se je igra „Ženski Oteló“ in sicer s tako popolnostjo, da so bili vsi poslušalci očarani. Med igro ni manjkalo smeja — pa tudi ne solz, in na koncu igre je občinstvo z dolgotrajnim pleskanjem in z burnimi „živijo“-klici pokazalo svojo zadovoljnost. Vsem navzočim se je brala na obrazu hvaležnost za izvenredni duševni vžitek ter se izražala občna želja, prav, prav kmalu enako zabavo uživati.

Med posameznimi prizori kakor po igri je domači kvartet na lok (gg. učitelj L. Gatti, A. Paher, R. Plavšak in M. Roš) sviral s tako preciznostjo, da kaj takega še nismo kmalu slišali. Imenovani gospodje so veliko pripomogli k skupnemu uspehu veselice, za kar se jim izreka najsrčnejša zahvala.

Prosta zabava je bila kaj živahna in cenjeni gostje iz Ljubljane so pokazali, da niso le dobri igralci, temveč tudi zabavni družabniki. Še le pozno v noč smo se ločili od njih ter jim klicali v slovo: „Na svidenje“!

Ormož, dne 18. majnika 1903. Sijajna manifestacija slovenskih županov ormoškega okraja.

Svaka sila do vremena! Pogubnemu pritisku pomore le organizovana branitev. Še nikoli ni bilo združenih toliko županov, svetovalcev in odbornikov v Ormožu, kakor dne 17. maja t. l.

Združile so jih krivice, ki se jim gode od strani različnih oblasti, posebno v jezikovnem oziru. Ponižnost in potrpljenje ste priklopili do vrhunca in umevno je tedaj, da so prišli župani protestirati proti kričečim razmeram. Da je bil povod sestanka važen, videti je bilo že na obrazih udeležencev, kajti iz vseh obrazov je sevala nekaka svečana resnoba in moška odločnost, lastnosti, ki se opazujejo le pri ljudeh, ki se zavedajo prizadetih krivic.

Dne 17. majnika t. l. se je vršil namreč v Ormožu v prostorih okrajnega zastopa prvi shod slovenskih županov ormoškega okraja. V pripravljalni in izvrševalni odbor za ta shod volili so se gg. Jožef Šinko, župan središki kot načelnik, ter župani Florjan Kuharič, Martin Stanič in Ivan Raušl kot udi.

Ta odbor poklical je vse slovenske župane ormoškega okraja na zgoranji dan na sestanek v Ormož, da razpravljajo o točkah njim predloženega dnevnega reda.

Temu povabilu odzvali so se skoraj vsi slovenski župani ormoškega okraja pa tudi nekateri občinski svetovalci in odborniki. Prišlo je gotovo nad 50 povablencev.

Načelnik pripravljalnemu ter izvrševalnemu odboru gosp. Jožef Šinko otvoril je shod ter v svojem nagovoru pozdravil najsrčnejše prvi skupni sestanek slovenskih županov, svetovalcev in odbornikov ormoškega okraja.

Na to se je izvolil na predlog g. Martina Staniča z vzklikom za predsednika starosta ormoških županov g. Franc Zabavnik, za podpredsednika pa g. Ivan Kočvar, občinski svetovalec središki in deželni poslanec.

Po izvolitvi zapisničarjev podeli se beseda g. Jožefu Šinko, ki poda v vnesenem in obširnem govoru pravo sliko vseh težav občinskega predstojnika, zlasti v jezikovnem oziru.

Gosp. Šinko konstatuje žalostno dejstvo, da se slovenski jezik vedno bolj in bolj spodriva iz vseh javnih uradov, osobito iz političnih in da dobivajo občine vse spise in rešitve od okrajnega glavarstva v Ptuj, kakor od c. kr. na

mestnije v Gradcu v izključni, njim neumljivi nemščini, tako da so primorani tega jezika ne-vešči župani, kadar dobijo kak odlok od teh oblasti, od Poncija do Pilata iti, da se jim isti v materinščini raztolmači. Vseled po temeljenih zakonih nepostavnega postopanja zamudijo župani veliko časa, večkrat se jim ne naznani prava vsebina odloka in posledica temu je, da se župani kaznujejo zbog malomarnosti, katere oni nikdar zakrivili niso.

Če bi se tedaj natančno izvrševal § 19. temeljnih zakonov, ter se dopisovalo od uradov v slovenskem jeziku, bi tudi župani zamogli svojo dolžnost hitreje in točno izpolnjevati.

Gosp. Šinko konstatuje nadalje dejstvo, da c. kr. okrajno glavarstvo včasih že v prvem dopisu z globo žuga, kar gotovo sramoti ne le župane, ampak tudi urad sam.

On predlaga tedaj, da shod sklene zahtevati, da imajo uradi vse spise in rešitve sestavljati in izdajati v jeziku strank, da se tedaj pošiljajo slovenskim občinam le slovenski dopisi in slovenske tiskovine, ter se nadalje naj sklene, da župani nemških dopisov ne rešujejo ampak zahtevajo, da se nemški dopisi uradno v slovenski jezik prestavijo.

Ta resolucija sprejela se je soglasno ter se je izvrševalni odbor pooblastil, da o tej resoluciji pristojne oblasti obvesti.

Nadalje konstatuje gosp. J. Šinko, da tudi kazenski oddelek c. kr. okrajne sodnije v Ormožu popolnoma prezira v temeljnih zakonih zajamčeno pravico prebivalcev ormoškega okraja, ker tudi od tega urada dobivajo slovenske stranke vabila, dopise in razsodbe v zgolj njim neumljivem nemškem jeziku, kar poprej v toliki meri nikdar ni bilo. On tedaj predlaga, da se sklene to resolucijo razširiti tudi na zgoranji urad, kar se soglasno sprejme.

Nadalje je razmotrival gosp. J. Šinko dolžnosti občinskega predstojnika v izročnem področju, in je posebno poudarjal sitnost, ki jih ima občinski predstojnik z dostavljanjem sodnih rešitev.

Gosp. J. Šinko tedaj predlaga, da se naj izvrševalni odbor pooblasti, da isti vse mogoče ukrene, da daje država županom za izvrševanje poslov v prenešenem delokrogu primerno odškodnino, kar se soglasno sprejme.

Ravno tako se soglasno sklene zahtevati:

1. Na c. kr. pošti v Ormožu dvojezični napis, dvojezične tiskovine, dvojezični pečat in dvojezične oglase.
2. Pri c. kr. finančnem stražnem oddelku v Ormožu dvojezični napis, dvojezični pečat, tiskovine in oglase.
3. Pri c. kr. davčnem uradu v Ormožu dvojezični pečat.
4. Pri ormoški, središki in velikonedeljski postaji dvojezične napise, izključno teh postaj tudi v slovenskem jeziku ter vsa naznanila v slovenskem jeziku.
5. Razglase razprednega urada katastra tudi v slovenskem jeziku ter v izvršitev teh resolucij pooblasti izvrševalni odbor.

Na to podeli predsednik gosp. Franc Zabavnik besedo občinskemu svetovalcu in dež. poslancu g. Ivanu Kočvarju, ki se je pri tej priliki zahvalil navzočim županom za izvolitev deželnim poslancem ter za njemu s tem izkazano zaupanje.

Na to je isti razjasnjeval obširno in stvarno naše stanje v deželnem zboru, govoril duhovito in razumno o gospodarski organizaciji ter očrtaval, kako bi naj gospodarji poslovali pri živinoreji, trtoreji itd., da dosežejo na gospodarstvenem polju kake uspehe.

Poslušalci so ta izvajanja našega dičnega poslanca odobraval in mu v zahvalo zaklicali trikratni gromoviti „Na zdar“.

K besedi se še oglasil občinski predstojnik gosp. Vraz, ki priporoča skupno delovanje vseh slovenskih županov.

Gosp. župan J. Šinko predlaga, da izvrševalni odbor dela na to, da se izda za župane toli potrebni poslovnik, ki bi dajal navod za uradovanje, kar se tudi soglasno sprejme.

Na to je zaključil predsednik toli pomembni shod ter povabil vse navzoče, da se zberejo raz sedežev ter zakličejo najvišjemu zakoniku

naših zakonov, presvitlemu cesarju, trikratni „Živio“, čemur so se navzoči s krepkim glasom odzvali.

Da bi rodil ta shod obilo sadu ter našel tudi posnemovalcev v drugih okrajih!

Narodno-gospodarske novice.

Mednarodna čebelarska razstava na Dunaju.

Ta se je vršila od 4. do 26. aprila ter je bila vsem narodom pristopna. Sicer je bil slovenski živelj, izjemoma „Slov. čebelarsko društvo“ le pičlo zastopan. Razstavljalcev je bilo okoli 400 iz Avstrije, Belgije, Francoškega, Ruskega, Nemškega in celo iz Amerike dva.

Videle so se krasne reči. Med v vseh oblikah in barvah, kakor beli čisti od sadnega cveta, akacije, lipe itd., do temnega ajdovega. Isto je bilo z voskom. Neka dunajska tvrdka je razstavila zadnjega v komadih, kakršni so naši dvevedrski sodci. Poleg tega se je našlo tam vse različno potrebno čebelarsko orodje, katerega se človek kar nagledati ni mogel. Zamislivi so bili na ogled postavljeni sovražniki čebele, kakor ptiči z navadnim srakoperjem vred in vse štirinogate živali, kakor veverica, kuna, dihur, lisica, jazbec in celo medved.

Različna društva so tukaj tekmovala, a kar se tiče živih čebel, katere so tudi bile v razstavi, zavzema gotovo prvo mesto naša čebela kranjske pasme. „Slovensko čebelarsko društvo“ je postavilo ličen čebelnjak. Lep je bil tudi Ungerjev iz Šiške pri Ljubljani. Ta je bil namreč postavljen iz neotesanih, sirovih smrekovih čebel. V teh čebelnjakih si videl naša krepka ljudstva, med tem ko so ostala bila valed slabega velikonočnega vremena popolnoma oslajljena. Ker so bile naše čebele res močne in bi bila razstava živih čebel brez naše blizu fiasko, se mi zdi čudno, da ni dobilo naše društvo enega izmed prvih 10 daril. Vrnimo se zopet k razstavi. Tržni urad mesta Dunaja je razstavil vosek iz raznih dežel, kakor iz Italije, Kitajskega itd. Videli si tudi različne primese, katere se pristnemu vosku pridevajo, kakor stearin, kolofonij, rudninski, rastlinski vosek in še mnogo drugih takih snovi. Tudi valed različnih primesi nepristen vosek je bil v tej skupini.

Največji skupini sta bili oni državne čebelarke šole v Budapešti in avstrijskega čebelarskega društva na Dunaju. V prvem nadstropju si našel dele čebelinega telesa preparirane ter si jih lahko ogledoval pred povečevalnim steklom. Poučljiva stvar je bila tudi razkrojitev medu. V eni posodi je bilo 1 kg medu, v poleg stoječih primerno manjših pa deli tega kilograma medu, namreč: sladkor, voda, vosek, cvetlični prah, pepel in mravljinaka kislina.

Iskal sem razstavljalcev iz Spodnjega Štajerja, a nisem našel nobenega drugega nego samega sebe. Čudil se nisem, ker je bila stvar draga. Za prostornino je odbor drago računil. Za bronasto kolajno, 10 K v zlatu in za diplom nimam več nego 3670 K stroškov, tukaj pa moja vožnja na Dunaj nikakor ni všteta.

Impozantna je bila dekoracija prostorov in ta je privlekla tudi mnogo občinstva, katero ne spada k čebelarjem. Nasproti glavnemu vходу je bila naslikana na platu celá vasa. Pred hišami se vije cesta in sicer fiktivna, ki je slična kaki verandi. Pred to stoji kip Njegovega Velikanstva presv. cesarja.

Zeleno drevje in vejčje je delalo tu in v ostalih prostorih na obiskovalce prijeten vtis.

T. Kurbus.

Druge slovenske novice.

(Ljubljana za Hrvačo.) V nedeljo dopoldne se je vršil v Ljubljani ob velikanski udeležbi, šest do sedem tisoč udeležencev, protestni shod, ki je odločno protestiral proti grozodejstvu bana Hedervarya. Shoda so se udeležile vse stranke, tudi socijalni demokratje. Predsednikom je bil izvoljen dalmatinski poslanec Ferri. Govorili so pa dr. Žitnik, dr. Triller, Štefe in Tokan, ki so vsi jako ostro obsodili počenjanje bana. Manifestacija je bila v resnici najvišja. Zvečer,

ko se je odpeljal dr. Ferri, ga je spremlila večja množica ljudstva na kolodvor. Po odhodu hrvaškega poslanca je korakala množica po dunajski cesti mimo nemške kazine v „Zvezdo“ pojoč „Hej Slovani“. Far se iz kazine vije menda nalašč zato pripravljena kaluža in prilete kamni na množico. Mimogredoči so tudi čuli nekega častnika imenovati množico „niedertüchtige Bande“. Seveda je ljudstvo reagiralo na ta izzivanja s klici „dol z oficirji in dol z Nemci.“ Razbilo se je tudi nekaj šip. Nemški listi so tudi pisali, da se je streljalo v kazino z revolverjem. Policija je nato razkropila množico, ki pa se je zopet zbrala in potem demonstrirala pred dež. predsedništvom s klici „Abzug Hein“ in pred Mahrovo trgovsko šolo. Nemci so o teh dogodkih razbovali grozovite stvari po svetu. Imenovali so celo visoke gospode, mimo katerih so frčale krogle v kazini. Ali čujte in strmite! V sredo je bila sodna komisija v kazini, da preišče, kako se je v nedeljo streljalo. Trije izvedenci so bili poleg, med njimi dva Nemca, in uspeh komisije je pokazal cel dogodek v popolnoma drugačni luči, kakor ga slikajo Nemci. Kroglice niso našli. Ljudje v bližnjih hišah niso čuli strele in izvedenci so izjavili, da se v nedeljo najbrž ni streljalo v kazino. Pač pa dobiva v Ljubljani več verjetnosti mnenja, da se je iz kazine streljalo na množico, kar bo tudi najbrž dognala sodna preiskava v kljub vsemu prizadevanju ljubljanskih „visokih“ nemških krogov, ki bi radi vso odgovornost zvrnili na Slovence. Ljubljanski Nemci v resnici lepo pripravljajo slovensko Ljubljano na vsprejem nemških turnarjev dne 6. in 7. junija. Najprej izzivajo, potem zavračajo vso krivdo na druge, ni čuda, da je ljubljansko prebivalstvo vsled take nesramnosti svojih someščanov strašansko razburjeno. Posledice naj pripišejo sami sebi.

(Člani slovenske drame v Ljubljani) go tujejo jutri v Barkovljah pri Trstu, v nedeljo pa v Trstu v gledališču „Fenice“ v „Desetem bratu“ s zodelovanjem tržaških slovenskih diletantov. 2 in 3. junija bode predstavili v Gorici. 7. junija bo predstava v Šmihelu pri Pliberku na Koroškem. Posebno za to predstavo je zanimanje velikanško. Cene bodo znižane, da bo mogoč pristop vsakemu. Menda bo to pravi narodni praznik; celo govorniki se oglašajo za ta dan. Železniške zveze so jako ugodne. Prostor za ljudsko predstavo se že gradi in bo obsegal prostora za več kot 700 ljudi. — Družba slovenskih igralcev je sprejela noviteto „Žrtve na Balkanu“. Ako se odobri, se bo prvič predstavljala v Idriji. — Družba razpisuje nagrade 50 K za izvirno veseloigro narodnega besedila. Ako jo družba odobri in občinstvo ne odkloni, dobi pi satelj „tantieme“ od vsake predstave. — Kritiki „Slov. Gospodarja“ v Ljutomeru je igra „Ženski Otel“ sodil kaj enostransko. Videl je samo slabo stran, „moralo“ pa opustil, ne da bi pomislil, da drugače ni zapletaja. Sicer naj pomisli, da Slovenci ne razpolagajo ravno z bogve kako biblioteko dramatičnih del niti s kako tozadevno „fabriko“, kakor Nemci in Francozi. In koliko težav povzroča prireditel na tako majhnih odrih in koliko stroškov. Družba je imela do Ljutomera 128 K potnih stroškov. — Na Štajarskem priredi družba predstave razno v Brežicah najbrž tudi v Ptaju, o čemur bomo o pravem času poročali. Ponavljamo pa še enkrat, da je družba ljubljanskih igralcev sprejela s svojim gostovanjem pravo misijo in da so ji vsi razsodni Slovenci gotovo hvaležni za njen veliki trud in požrtvovalnost.

(Slovensko trgovsko društvo „Merkur“ v Ljubljani) naznanja, da se iščejo potom društvene posredovalnice od strani gg. trgovcev naslednje moči v nameščenje: 5 pomočnikov manufakt. stroke za Ljubljano, 1 pomočnik manufakt. stroke za Celovec, 1 pomočnik spec. stroke za Ljubljano, 1 pomočnik spec. stroke za Koper, 3 pomočniki meš. stroke za deželo, 1 pomočnik želez. stroke za Kranj, 1 korespondent (stenograf) za Celje, 1 blagajničarka za deželo, 1 učenec za manuf. trgovino v Ljubljani. Od strani nastavljenecv iščejo naslednji službe: 4 pomočniki spec. stroke, 2 pomočnika manufakt. stroke, 2 pomočnika spec. in manufakt. stroke, 3 pomočniki spec. in želez. stroke, 2 pomočnika meš. stroke,

2 kontorista (eden za mesec oktober), 1 volonter in 1 blagajničarka.

(Roparska tolpa v radeškem okraju) postaja vedno predrznejša. V ponedeljek se je dogodilo, da je ob pol 2. uri popoldne nekdo na cesti ob Savi šestkrat ustrelil na mimovozečega posestnika Ivana Berceta. Po sreči ni nobedenkrat zadet. Zadnji čas je res, da se pomnoži orožništvo ali pa pošlje vojaštvo, ki bi roparje polovilo. Ali kaj, ko morajo naši vojaki streljati „uporne“ Hrvate!

(Samomor radi samomora.) V soboto zjutraj so našli v Gabrčah pri Postojni obešenega Josipa Erjavca, ki se je baje usmrtil iz žalosti, ker se je pred kratkim usmrtila njegova hči v Trstu.

(„Südmarka“ na Koroškem.) Od 5. aprila pa do 16. maja so sprejeli na Koroškem südmarkine Judeževe groše: Neki šolski voditelj 100 K, krajni šolski svet pri Sv. Nikolaju 100 K, v nemškem Pliberku 200 K, šola v Tehendorfu 100 K, šola v Trgu 79 K. Posojila so dobili: Delavec v Celovcu 250 K, obrtnik v Bistrici v Rožu 400 K, neki uradnik 140 K. Zanimiva bi bila imena učiteljev, uradnikov itd.

(Goriški Slovenci za Hrvate.) Kakor so se v Ljubljani združile vse slovenske stranke, da složno protestirajo proti samosilstvu bana Hedervaryja, združili so se tudi goriški Slovenci, da skupno posredujejo proti grozovitostim, ki se gode na Hrvatskem. Goriški Slovenci skličejo shod, kakor je bil v Trstu, v Ljubljani in bo na binkoštni ponedeljek tudi pri nas v Celju. Z velikim zadoščenjem beležimo torej veselo vest, da je po dolgem času celi slovenski narod, ako tudi samo za malo časa edin složen. Da bi ta sloga ostala stalna!

(Demonstracije v Trstu.) V tržaškem gledališču „Politeama Rosetti“ se je uprizorila opera „Ernani“, ki je bila od leta 1888 prepovedana, ker je občinstvo to priliko vedno porabilo za protiaustrijske demonstracije. Isto se je zgodilo tudi sedaj. Da bi lažje rogovili so raztresli po gledališču črno rumene listke z napisom „Živio Radecki, uničevalce podlih Italijanov“ in listke v italijanskih barvah z napisom „Živela Italija“. Hrup je bil neizmerno. Vse je kričalo „Viva Italia“ in „Abasso Austria“ (doli z Avstrijo). Končno je le izprevidel vladni komisar, da je stvar malo prehuda in je zaukazal zaključiti predstavo. Pa naj še kdo reče, da tržaški Italjani niso dobri avstrijski patrioti!

(Tržaški namestnik) grof Goess baje odstopi že meseca avgusta. Za naslednika se ime nujeta dvorni svetnik v notranjem ministertvu Anton Simonelli in kranjski deželni predsednik baron Hein.

(Volitev župana v Trstu.) Županom v Trstu je bil izvoljen zopet dr. Scipio Sandrinelli. Prvim podžupanom je bil izvoljen dr. Venezian drugim pa Rascovich. Ker slovenski občinski svetniki niso glasovali za čifata Veneziana, jih je galerija nabhrlila z besnimi klici: „Fora i ščavi! Ande in Russia! Ande in Croazia!”

Politični pregled.

(Državni zbor.) Kakor je bilo pričakovati, je bila prošnja dalmatinskih poslancev za avdienco odklonjena in sicer na predlog ministra Körberja. Raditega je poslanec Biankini v obliki vprašanja najodločnejše med velikim hrupom protestiral proti takemu postopanju ministrskega predsednika. Odklonitev avdience je zopet dokaz avstrijskega servilizma avstrijske vlade nasproti mažaraki oholosti. Dolej se je mialilo, da se more in sme v zadnjem trenutku govoriti s cesarjem, ali sedaj se je pokazalo, da cesar in kralj ni doma za zastopnike naroda, ki je s krvjo in solzami napisal marsikak list zgodovine habsburške hiše. Ministrski predsednik je valed strahopetnosti pred Madžari zabranil avdienco. Končno vpraša zborničnega predsednika, ali so se z ravnanjem Körberjevim kršile pravice hrvatskih poslancev in kaj hoče storiti, da varuje pravice poslancev. Predsednik je odgovoril, da ne more pomagati. Nemški poslanci so bili ves čas mirni. Le poslanec Glöckner je rekel: Če so vsi Hrvatje taki, kakor je Biankini, je škoda, da se jih ni še več obesilo. Te besede so celo po-

slanca Iro-ta tako ogorčile, da je zavpil: „Držite svoj gobec! Ali ne veste, da so tudi Nemci že vrgli iz cesarskega dvorca!“ Körber je nato odgovarjal Biankiniju in rekel, da so vse vesti iz Hrvatske zlagane. Povedal je, da sta bili dosedaj samo dve osebi usmrčeni od orožnikov in ena ranjena. (Biankini: To ni res! To je laž!) Nekaj kmetov je bilo ranjenih, ki so ropali, in ena oseba se je sama ranila na bajonetu. Rekel je, da je sam posredoval, da je bila prošnja za avdienco odklonjena. Potem se je spravil na ljubljanske dogodke in kvasil o streljanju z revolverjem. (Koliko je resnice na tem, poročamo drugje.) Končno je rekel, da sta zakon in pravica dovolj, da vzdržita hrvatski in slovenski narod na pravem potu (seveda Körberjeva in Hedervaryjeva pravica — bajoneti in krogle!) — Slovenski in hrvatski poslanci so imeli v sredo sejo, v kateri so odločno protestirali proti zavijanju ministrskega predsednika. — Prihodnja seja državnega zbora je v petek po binkošti.

(Starostno zavarovanje zasebnih uslužbencev) je šlo s pomočjo slavne vlade rakom žvižgat. Körber je namreč podal v socijalno-političnem odseku izjavo, da država ne prispeva za to zavarovanje ničesar. Brez vladinih prispevkov je uresničenje načrta nemogoče, torej je cela stvar pokopana. „Slava slavni vladi in gospodu Körberju!”

(Čehi) se pripravljajo na obstrukcijo državnega budgetnega provizorija, ki je postavljen na dnevni red prve sežnice po binkošti.

(Dogodki na Hrvatskem.) Edina vesela vest, ki smo jo dobili v teh žalostnih časih iz Hrvatske, je vest, da so se Hrvati in Srbi združili proti banu in Madžarom. Hrvatski in srbski visokoločci so si podali roke. Razpor med brati je končan. Hrvatje bodo Srbom povrnilo vso škodo, ki so jo leti trpeli ob zadnjih protisrbskih izgrediv. To je res vesela vest, ki mora razveseliti vsakega Slovenca. Vidi se pa, kdo je pravzaprav zakrivil hrvatsko-srbski spor, isti namreč, ki je zdaj zedinil zopet oba naroda — krvnik Khuen Hedervary. Nagla sodba je začela delovati, toda o izidih tega postavnega krvniškega dela še ni nič znanega. V Primorju se je razglasila nagla sodba v Dragi in na Grobniku. V vasi Pelenje straži vse prebivalstvo župnišče, ker se čuje, da bodo župnika Polića aretirali. V Bakru se je nastanil krvnik, torej se bode obešanje kmalu pričelo. O nekem kmetu se pripoveduje, da je razgalil prsa in zaklical orožniku: „Tu notri bije hrvatsko srce, ako imaš poguma, ustreliti!“ Puška je počila in kmet se je zgrudil. — Ban bo baje prišel z Dunaja kot vladni komisar, kar pomenja, da je ustava za Hrvatsko odpravljena. Ako bi bilo to res bi se položaj znatno poslabšal. Upajmo pa, da je to le ponižna želja banova — Hrvatski delavci v Pittsburgu v Ameriki, katerih je nad 120.000, so sklenili nakloniti hrvatski opoziciji plačo enega dneva za padle žrtve in ponesrečence. Tako dobi opozicija en milijon kron. — V Dalmaciji se povsod berejo maše za padle Hrvate in občine dajejo večje zneske za ponesrečence. Dalmatinski dež. zbor ne bo sklican, ker se vlada boji, da bi protestiral proti dogodkom na Hrvatskem.

Listnica uredništva.

Inuncencija, Celje. Prejeli smo poslano. Prosim Vas pa, da nam javite svoje pravo ime, ker drugače ne moremo priobčiti. — Primitivna, Trbovlje. Dopis, ki ga danes priobčujemo, je bil že stavljen, ko smo Včlaga prejeli. Torej za sedaj izostane. Priporočamo se za drugič. Zdravo! Uredništvo „Domovina“.

Dr. Anton Schwab v Celju

(151)

pomnoži

3-1

svoje ordinacijske ure in ordinacije:

zobozdravilstvo in zobotehnika ***
od 8. do 12. ure dop. in od 2. do pol 6. ure pop.

notranje in druge bolezni

od 8. ure dop. do 1. ure in od 3. do pol 6. ure pop.

(236)

ZAHVALA.

Ob priliki, ko odhajam s svojega dosedanjega službenega mesta, da pričnem v Grobelnem samostojno trgovino, veže me prijetna dolžnost, da izrekam tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo preblagorodnemu g. Norbertu Zanierju, veletržcu v Št. Pavlu, za njegovo naklonjenost in blagohotnost, katero je meni izkazoval ves čas mojega službovanja v njegovi hiši.

Obenem kličem vsem dragim prijateljem in znancom širom Gornje in Spodnje Savinjske doline, pri katerih se — žal — nisem mogel osebno posloviti, v slovo iskren in prisrčen: Z Bogom!

V LETUŠU, dne 27. maja 1903.

FRAN VUGA.

Razglas.

(237) 1—3

V konkurzu Franceta Paradiža, bivšega trgovca v Šmarju, se bode prodala v konkurzno maso spadajoča zaloga blaga (specerijskega, manufakturnega, železnine in deželnih pridelkov) v sodno določeni cenilni vrednosti po 7000 K.

Isti, kateri hočejo kupiti celó zalogo blaga, naj vložijo svoje ponudbe

do 14. junija 1903

pri podpisnem upravitelju te mase.

Zaloga blaga se lahko pogleda od 7. do 14. junija 1903 v navadnih uradnih urah.

Kupnina se mora plačati v roke upravitelja mase takoj, ko se blago prevzame, in se mora blago prevzeti 15. junija 1903.

Tega dne se bode tudi ponudnikom naznanilo, če so se njihove ponudbe sprejele.

Če sploh ni ponudb ali same take, katerih odbor upnikov ni sprejel, potem se vrši

dne 16. in 18. junija 1903 ob 9. uri dop.

sodna dražba navedene zaloge blaga v trgovini šte. 26 v Šmarju po predpisih konkurznega in izvršilnega reda, ter se bode blago dražbalo po komadih oziroma po skupinah.

Najvišje skupilo se mora takoj plačati in kupljeno blago takoj odstraniti.

Kupaželnji se vabijo k tej dražbi.

Šmarje, 26. maja 1903

Upravitelj konkurzne mase:

Dr. Jos. Georg.

(238)

Naznanilo.

Vljudo se prosijo gg. učitelji, kateri bi si name-ravali omisliti novoizumljene in patentirane šolske deske, da bi mi svoja naročila prej ko mogoče prijavili, ker mi je pri zedanjem velikem številu naročnikov nemogoče v kratkem času vstreči in pravi čas deske doposlati.

Na zahtevanje načrti in popis zastoj.

Z najodličnejšim spoštovanjem se priporoča

Ante Betz

delavnica novoizumljenih patentiranih šolskih desk
v Celju, Stajarsko.

Naprodaj

sta dva voza „parizarja“ in dva enovprežna voza po nizki ceni pri J. SAVERŠNIKU

239) v Št. Petru v Savinjski dolini. 1—1

Koncesijonirana plesna šola.

Udano podpisani se usoja slavnemu občin-
stvu vljudno naznaniti, da otvori s 3. junijem t. l.
v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju

plesni tečaj

s sledečim sporedom:

Pouk v družabnem vedenju in estetičnem
kretanju, v vseh navadnih figurnih in okroglih
plesih in najnovejših senzacijskih okroglih plesih

I. oddelek: Vsako sredo in soboto od
4. do 6. ure popoldne.

II. oddelek: Vsako sredo in soboto od
8. do 10. ure zvečer.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Alfonzo Cilenti

akad. plesni učitelj

(240)

konces. od c. kr. namestništva v Trstu,
Gračcu, Celovcu, Ljubljani in kr. mini-
strstva v Budimpešti.

Pouk na citre.

Spreten godbenik se priporoča za poučevanje
na citrah po vsaki metodi.

Naslov se izve pri upravništvu „Domovine“.

Naprodaj

je nov, napol pokrit **VOZ** za nizko ceno.

Vse natančneje v gostilni „pri jelenu“
(233) v Celju.

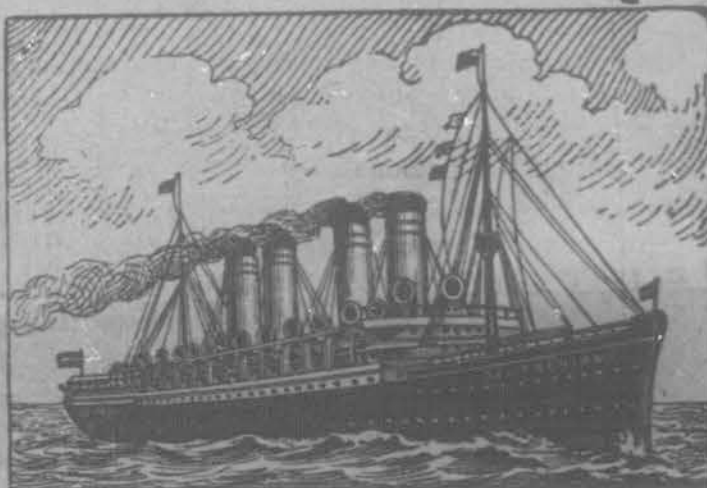
Čateške toplice

pri Brežicah se dajo koncem tega leta

✓ najem.

Ponudbe sprejema do 1. septembra, t. l. podpisano
oskrbnitvo, pri katerem se lahko poizvejo tudi vse
podrobnosti. (222) 3-3

Oskrbništvo brežiške graščine
v Brežicah.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 31.

Otvoritev nove gostilne!

Vljudo naznanjam slavnemu občinstvu,
da sem se z 21. majem preselil v svojo
novo hišo št. 6 v Radečah, kjer bom izvrševal
gostilničarski in mesarski obrt. (234) 1

Zahvaljujem se svojim cenjenim gostom
in odjemalcem za dosedanje naklonjenost
ter se priporočam še za nadaljni obisk.
Postrežba bo kakor dosedaj točna in cena.

Franc Podlogar, po domače „Pečlin“
gostilničar in mesar v Radečah p. Zidanem mostu.

(231) 3-2

OKLIC.

Opr. št. A 4

Prostovoljna sodnijska dražba.

C. kr. okrajno sodišče Šoštanj daje na znanje:

Na prošnjo dedičev dovoli se prostovoljna sodna
dražba v zapuščino po dne 4. I. 1903 v Šoštanju umrlem
Jožefu Rozer (Roser) spadajočih zemljišč vl. št. 93 in
94 k. o. Šoštanj cenjenih na 3500 K — v,
s pritliklino po 49 K 60 v,
skupaj 3549 K 60 v,

in se določa v to edini narok na

9. junija 1903 od 11.—12. ure dopoldne

na licu mesta v Šoštanju s pristavkom, da se pri tej
dražbi omenjeni zemljišči s pritliklino vred le za ali
nad cenilno vrednostjo po 3549 K 60 v bodo prodali in
da skupilo spada v zapuščino po Jožefu Rozer.

C. kr. okrajno sodišče Šoštanj

odd. I, dne 21. maja 1903.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 88

le 6 dni.

Trgovina z železnino „MERKUR“**PETER MAJDIČ**

▼ Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
ske a orodja in sicer orala, brane, motike, keze, srpe, vrablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žebeljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbo, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (storje),
lončene cevi, samokoinice, oprav za strelavoda, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žilindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih krišev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevnar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za spomladno in poletno sezono svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi športne suknje, površnike in haveloke po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga. Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.

Tovarna za sodovico
v sifonih kakor tudi

z limonado in malinovcem.
Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Martin Kolšek

čevlarski mojster v Celju
se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršuje točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

Slamnike

najnovejše in najmodernejše
— kakor tudi solnčnike, dežnike, palice,
— rokavice in nogavice
priporoča

Peter Kostič

Glavni trg št. 2, CELJE, Glavni trg št. 2
Štajarsko.

Za poštna naročila zadostuje pri slamnikih naznaniti velikost v centimetrih, barvo in ceno.

Postrežba hitra in točna!

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostitih do najfinjših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna mrzla jedila vedno na razpolago.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jeleni“
priporoča svojo

dobro vpeljeno gostilno.
Mrzla in topla kuhinja
vedno na razpolago!

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
v Celju v Narodnem domu.

Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, tabatiere, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.
Postrežba točna in solidna!

Velika trgovina
tu- in inozemskega manufakturnega blaga
na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

Narodni dom v Celju, Pri dobrem pastirju
Cesarja Jožefa trg Graška cesta.
Postrežba točna! Cene nizke!

IVAN LIKAR
glavni zastopnik banke „Slavijske“ v Celju
ima svojo pisarno
v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 3.

Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatnino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

Edina narodna steklarska trgovina
Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno. Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Sl. javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Odlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.
Martin Stojan ml.

stavnin in umetni mizar v Teharjih pri Celju
prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarških izdelkov.

Anton Topolak

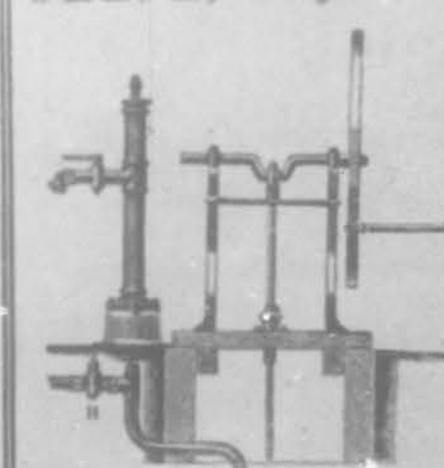
trgovca s specerijskim blagom
v Celju (nasproti Narodnemu domu)

priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Kegleviča.
Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.
Postrežba točna in solidna.

IVAN REBEK

stavnin in umetni ključalničar
CELJE, Poljske ulice šte. 14

izvršuje vse v njegovo stroko spadajoča dela, kakor železne ograje, vrata, — — — — —
— — — — — štedilnike, vodovode, — — — — —
vodnjake i. t. d. Vedno v zalogi
strelne — — — — —
priprave
zoper točo.

Vse po najnižjih cenah!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER
Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prevzamem vsa — — — — — stavbena in pohištvena pleskarska dela — — — — — katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

JOSIP KREGAR

stavnin in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbna in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Častiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za pokrivanje stavb.

Cene jako nizke! Postrežba točna!

Anton Kolenc

trgovca s specerijskim blagom, deželnimi pridelki, sadjem in perutnino

== V CELJU ==

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, deteljno seme, malisno štopo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

JOSIP LEON

krojaški mojster
v Celju, Gosposke ulice šte. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najvišje priporočam.

Hitra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sem prevzel

gostilno
v „Narodnem domu“ v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro marčno pivo, pristna cena vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.